

Ralph Erskine

Veertiende preek. Romeinen 12:12. "Volhardt in het gebed."

Consciëntie gevallen met betrekking tot het gebed overwogen.

3. De derde in het vervolg der vermaning voorgestelde zaak was, enige gevallen der Consciëntie te beantwoorden om u in deze zaak opheldering te geven.

Eerste geval.

Veronderstelt, dat ik in een genadeloos gezin word geplaatst, waar niet wordt gebeden, wat moet ik dan doen, wat is mijn plicht?

Ik antwoord:

- (1) Stel nederig enige hulpmiddelen voor om dat kwaad te verhelpen. Indien het hoofd van het gezin het niet doet, zie dan of een ander lid van het gezin dat werk op zich wil, nemen, of dat de bestuurders van het gezin u, die misschien een kind, of een dienstbode, of een leerling zijt, willen toestaan in het gezin te bidden. Waarom zou een dienstknecht, evenals Jozef in Pótifars huisgezin, niet mogen bidden, als de meester hem daartoe verlof geeft.
- (2) Als dit niet gaat, onderzoek dan de gronden en het doel waartoe u in dat gezin zijt gekomen; overweeg uw roeping, en indien ge uzelf er in gebracht hebt zonder het recht te overwegen, verootmoedig u wegens uw zonde en zoek er vergeving over.
- (3) Gebruik alle wettige middelen om naar een gezondere luchtstreek te verhuizen. Ik denk, dat God tot u zegt, wat Hij eens tot Israël sprak: "Wijk toch af van de tenten dezer goddeloze mannen, opdat u niet misschien verdaan wordt in al haar zonden" (Num. 10 VI:26). Het is een wonder, dat de aarde haar mond niet opendoet, of enig ander oordeel op zulke biddeloze huisgezinnen valt.
- (4) Als het noodzakelijk is dat u in dat gezin blijft, breng dan, als u uw ziel liefhebt, meer tijd door in 't verborgen. Laat uw ziel, evenals Jeremia, in verborgene plaatsen wenen wegens hun hoogmoed. Bid voor uw eigen ziel, dat u niet met anderen moogt omkomen; bid voor het huisgezin, en al de leden daarvan, dat zij tot Gods wegen mogen bekeerd worden, en laat hun bespotting u niet ontmoedigen. Wie weet wat er nog gebeurt?

Tweede geval.

Als het hoofd van het gezin, loszinnig en zorgeloos is, misschien half dronken thuis komt, en nochtans zal bidden, hoewel hij daartoe in geen toestand verkeert; wat moet ik dan doen? Zal ik mij met zulk koud en vormelijk bidden verenigen?

Ik antwoord:

- (1) Uw aanneming in het gebed hangt niet af van de staat, of van de ijver van hem, die bidt, maar van uw geloofsoefening in Christus. Als de persoon die meebidt oprecht van hart voor de Heere is, zal hij worden aangenomen, al wordt de persoon die bidt verworpen.
- (2) Bent u er zeker van, dat de persoon die bidt onzin of godslastering spreekt in plaats van te bidden, onttrek u in dat geval, ga alleen en treur er over. U bent voorzeker verplicht er uw afkeer van te tonen, opdat niet God onteerd, die man verhard en uw consciëntie bevlekt wordt.
- (3) Het is uw plicht, zodra zich een geschikte gelegenheid voordoet, nederig en bescheiden met uw heer te spreken, evenals de knechten van Naäman deden, toen zij zagen, dat hij zijn plicht niet deed, en u weet, dat het hielp. Ja, al zou hij het in het eerst niet goed opnemen, het zou kunnen zijn, dat hij het later ging overdenken; wie kan zeggen welk goed een woord ter rechtertijd gesproken kan uitwerken? Als u nederig en onderworpen, niet brutaal of onbeschaamd, tot een vader of een heer komt, kunt u hem misschien overhalen, en al zou u weinig kunnen zeggen, en u zoudt nochtans in tranen over hun zonde kunnen uitbarsten, dat zou een overtuigende welsprekendheid voor hen kunnen zijn. Het zou kunnen blijken even inwinnend te zijn, als het wenen van de goede koning Eduard voor de bisschoppen Cranmer en Ridley was, toen hij tegensprak, dat zijn zuster Maria vrijheid had ter mis te gaan; die, toen de koning het op zulk een manier tegensprak, zeiden, dat de koning meer Godgeleerdheid in zijn pink had, dan zij in hun gehele lichaam.

Maar van deze en dergelijke omstandigheden in betrekking tot het gebed afstappende, zullen wij enkele gevallen omtrent de plicht zelf meer grondig beantwoorden.

Derde geval.

Hoe zal ik weten of ik, hetzij in het verborgen of met anderen gemeenschap met God geniet?

Ik antwoord, dat er tweeërlei gemeenschap met God is.

- (1) Wat de genaden betreft.
 - (2) Wat de vertroosting betreft.
-
- (1) Soms mogen de gelovigen de blijdschap van de zaligheid Gods ervaren, en de glimlachen van zijn aangezicht, de verzegelingen van Zijn Geest en de levendige opspringsing van vreugde en verrukkende blijdschap genieten. Deze brengen hun eigen bewijs met zich mee, en iemand, die daarmede wordt verwaardigd kan niet anders dan weten, dat hij gemeenschap met God heeft. Maar alle gelovigen hebben dit niet, ten minste niet ten allen tijde.
 - (2) De veiligste weg is dan ook, dat wij onderzoek doen naar gemeenschap met God, met betrekking tot de oefening der genade in de plicht.
 - a. Een kind van God heeft dan ware gemeenschap met God, wanneer door de lieflijke bijstand des Geestes, zijn hart verbonden is aan het Voorwerp van aanbidding; zijn verstand vruchtbaar is in geestelijke en gepaste gedachten; zijn wil en genegenheden uitgehaald zijn in sterke begeerten en in hijgend verlangen naar God. Wanneer het hart geheel verbroken is met een gevoel der zonde, in droefheid wegsmelt; door de zoetheid van vergevende genade vertederd is, en hij opening heeft om met vurigheid te smeken om aanneming door Jezus Christus.
 - b. Gemeenschap met God kan niet alleen worden gekend uit de invloeden des Geestes, die in de ziel worden uitgestort, maar ook uit de werkingen van de genaden des Geestes in de plicht, zoals, wanneer een heilig ontzag en eerbied, en vrees Gods de ziel vervult;

wanneer het geloof enig gezicht ontvangt van de heerlijkheid en uitnemendheid van Christus; wanneer liefde tot Hem in het hart ontbrandt; wanneer ootmoedigheid het schepsel uitledigt en vernietigt, en in zijn eigen ogen tot niets, ja, tot minder en erger dan niets maakt. Wanneer de genade dus wordt geoefend, dan kan de persoon weten, dat hij gemeenschap met God heeft. Het gebed is de Koninklijke poort, de schone poort waardoor de Heere de tempel des harten inkomt, het vertroostende, stillende, versterkende, verlevendigende en opwekkende. De Schriften verschaffen ons een wolk van getuigen om dit te bewijzen. Maar ik beroep mij op biddende heiligen. Ik weet, dat u het zo hebt ervaren, en dit maakt het gebed soms tot een paradijs van vergenoeging.

- c. Een Christen kan weten wanneer hij gemeenschap met God heeft uit de gevolgen van de plicht, zoals, wanneer hij, evenals Abraham, te gering in zijn ogen is; wanneer hij God al de eer geeft, en de gebreken en onvolmaaktheden van zijn grootste verruiming ziet en beweent; wanneer zijn ziel daarna in een betere gestalte is, de zonde hem hatelijker en Christus hem dierbaarder is geworden, en zijn geest bekwaamer is geworden om kruisen te dragen en de plicht te verrichten. Maar ik stip deze dingen slechts aan.

Vierde geval.

Kan ook niet een huichelaar, of een onbegenadigd mens deze plicht des gebeds verrichten?

Welk verschil is er in dit werk tussen een waren heilige en een onwedergeborene?

Ik antwoord: Een vleselijk mens kan evengoed in het verborgen en in het huisgezin bidden als een kind van God. Maar met dit verschil:

- (1) Een vleselijk mens kan er toe gedreven worden door de aanklacht van een beschuldigende consciëntie, hij wordt er als het ware heen gedreven; maar een kind van God heeft een beginsel van genade in zich, dat er hem toe neigt uit liefde tot God en uit verlangen om hem te behagen en te genieten. Weliswaar, dat er, door de overblijfselen der verdorvenheid, in de besten nog veel onwilligheid is, zodat een kind van God zichzelf soms moet dwingen tot het verrichten van de plicht. Maar niettegenstaande dit zo is, de Heere heeft hem een hebbelijke geneigdheid tot het werk gegeven.
- (2) Een huichelaar zal niet altijd bidden, noch te aller tijd God aanroepen, hij kan niet volharden in het gebed, hij bidt alleen maar als hij in angst is; of onder drukkende overtuiging of benauwdheid verkeert. Maar wanneer deze goede stemming over is neemt hij afscheid van God, totdat hij door iets dergelijks weer naar Hem toe wordt gedreven. Het kind van God echter volhardt in zekere mate altijd in het gebed; al is het, dat hij dikwijls zondigt in het met tussenpozen na te laten, nochtans is er nooit een geheel ophouden van de plicht. Genade doet zijn hart naar God uitgaan en de ziel kan niet vergenoegd blijven buiten Hem.
- (3) Een huichelaar is het er niet naar waarheid om te doen, zijn hart in de plicht tot God op te heffen; hij is tevreden als het werk gedaan is, de woorden opgezegd zijn. Maar een kind van God heeft veel werk met zijn hart, dat is het zwaarste deel van het werk, hij durft het niet achterlaten en het kost hem veel arbeid om het in de plicht ingewikkeld te krijgen. Van de goddelozen staat geschreven, *dat zij soms een gebed uitstoten*, maar van de vromen, *dat zij hun hart uitstorten*. Zo goot Hanna haar ziel uit voor het aangezicht des Heeren. Tot de Israëlieten wordt gezegd, dat zij hun harten voor de Heere moeten uitstorten, als water. God hoort niet meer, dan het hart spreekt. Als het hart stom is, zal God zeker doof zijn, want God geeft niet om harteloze offers.
- (4) Huichelaars handelen met God op hun eigen naam, op rekening van de waarde hunner gebeden, gerechtigheid en diensten. Waarom, zeggen zij, vasten wij en Gij ziet het niet aan?

Waarom hebben wij gebeden, en Gij hebt niet gehoord? Zij spreken alsof God hun wegens hun bidden verschuldigd was. Zo sprak de trotse Farizeeër: "O God, ik dank u, dat ik niet ben gelijk de andere mensen, rovers, onrechtvaardigen, overspelers; of ook gelijk deze tollenaar. Ik vast tweemaal ter week, ik geef tienden van alles wat ik bezit", (Luk. 18:12). Dus zeg ik, handelt de huichelaar met God op zijn eigen naam en op het krediet van zijn gebeden. Maar de gelovige handelt met God op rekening van Zijn Zoon Jezus Christus. Op Zijn rekening en in Zijn Naam, begeren zij alles wat leidt tot hun uitwendig, inwendig en eeuwig welzijn. De huichelaar leeft van Zijn gebeden en andere plichten, maar de gelovige leeft van God en Christus op het gebed. Maar niet op zijn bidden, zoals de huichelaars, die daarom ook menen, dat de wereld zowel als God hen om hun gebeden achten. Daarom bidden de geveinsden dikwijls om van de mensen gezien te worden, en zij letten er het meest op wat anderen van hun bidden zeggen, en of zij er door aangedaan en met ingenomen zijn. Zij slaan nauwer acht op wat hun gebeden op anderen uitwerken, dan op wat zij op hun eigene harten uitwerken; terwijl de gelovige er het meest op let, hoe hijzelf door de Geest des Heeren, door middel van het gebed, verlicht, verlevendigd, verootmoedigd, opgewekt, meer geestelijk en verbeterd wordt.

- (5) De geveinsde bidt meer om van zijn banden dan om van zijn zonden bevrijd te worden, terwijl hij die God vreest meer bidt om van zijn zonden verlost te worden dan van zijn banden. Hoewel Paulus, zoals hij zelf zegt, overal banden ontmoette, nochtans hoorden wij hem nooit uitroepen: Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen van mijn banden? Maar: ik ellendig mens! Wie zal mij verlossen van mijn zonden, uit het lichaam dezes doods?" De begenadigde ziel komt dan ook gewoonlijk van het gebed met een hart, dat meer losgemaakt is van de zonde, dat ze krachtiger tegenstaat. Hoe zou ik zulk een groot kwaad doen en zondigen tegen God, die Zijn heerlijkheid voorbij mijn aangezicht heeft laten gaan. Maar de goddeloze komt van het gebed met een hart dat meer moed gekregen heeft om te zondigen. De goddelozen maken gebruik van hun bidden om hun consciëntie te bekoren, opdat zij met meer genoegen en met minder spijt mogen zondigen.
- (6) De goddeloze kan zijn vormelijke plicht aflopen, maar hij krijgt niets; hij heeft weinig voordeel of nut van zijn bidden, en het is hem ook niet waarlijk te doen om geestelijk goed te verwerven. Maar een kind van God behaalt er grote winst door; al gebeurt het niet altijd, nochtans krijgt hij soms door het gebed gemeenschap met God, en mededelingen van God. Maar dit leidt mij tot een

Vijfde geval.

Kan niet een onbekeerd mens het goede woord Gods smaken en de krachten der toekomende eeuw? Kan hij niet wonderlijk verlicht en verruimd zijn in het gebed, en de hemelse gave smaken? (Hebr. 6:4, 5). Hoe zal ik dan het onderscheid kennen tussen hetgeen ik verkregen heb en wat een huichelaar kan bereiken?

Ik antwoord: indien een huichelaar het zo wonder ver kan brengen, dan hebben wij allen nodig naarstig te onderzoeken, hoe de zaken tussen God en ons staan. Zij kunnen grote verruimingen hebben en de hemelse blijdschap en verkwikkingen smaken, en wij hebben de Uitlegger, Eén uit duizend, nodig, om ons het onderscheid aan te tonen tussen deze tijdelijke flikkering, die de geveinsden kunnen hebben, en de reine blijdschap des Heilige Geestes, die alleen de gelovigen kunnen hebben. Naar mijn gedachte kunnen wij uit het woord van God de twee volgende dingen zeggen:

- (1) Er is een groot onderscheid tussen smaken en voedsel gebruiken. De smaak van de huichelaar is oppervlakkig, die drijft in de genegenheid en bereikt het hart niet. Door deze smaak kunnen de stromingen en werkingen van het hart enigmatische verlicht en verzacht worden. Maar de fontein, het hart zelf wordt er nooit door verbeterd of veranderd en raakt niets van zijn vergif of bitterheid kwijt. Het woord, dat in steenachtige grond werd gezaaid, werd met vreugde ontvangen. Maar die blijdschap had geen wortel, en verwelkte spoedig,

het ging niet in de grond in. Maar de ware gelovige smaakt niet alleen, maar hij eet van het manna dat verborgen is, en hij ontvangt geestelijk voedsel tot vermeerdering van de genade en tot afneming van de inwendige verdorvenheid.

- (2) De vreugde en de verkwikking, die een geveinsde in het gebed kan hebben is in de grond eigenliefde. God in Christus is het Voorwerp van zijn blijdschap niet, of als hij enige blijdschap in Christus heeft, is het geen blijdschap in hem om hemzelf, of omdat hij enige schoonheid of voortreffelijkheid in Hem heeft ontdekt. Het vloeiende eerder voort uit hetgeen hij van Hem verwachtte, zoals het bezit van de hemel, het ontkomen van de toorn; zo iemand zou liever de hemel hebben zonder God, dan God zonder de hemel. Wel is waar kan de gelovige zich verheugen in de vergeving en de zaligheid, die door Christus zijn verworven, maar zijn blijdschap is voornamelijk in Christus Zelf, wanneer Zijn heerlijkheid hem wordt ontdekt; en dit is een blijdschap met welke een vreemde zich niet zal vermengen. Hoever een huichelaar het ook kan brengen, het zal hem nooit zover brengen, dat hij zichzelf zal verloochenen. Zij mogen de dienst van God liefhebben omdat zij daarin iets hebben genoten, dat aangenaam was voor hun smaak, maar zij komen nooit zover, dat zij de oefeningen van de godsdienst liefhebben, omdat God daardoor verheerlijkt wordt, en zo is hun blijdschap niet een Godverheerlijkende en Godliefhebbende blijdschap, maar een zelfzuchtige en zelfverheerlijkende blijdschap.

Maar als nu de Heere, om onze naarstigheid op te wekken en opdat wij niet zullen rusten op hetgeen wij verkregen hebben, ons in Zijn woord niet zo helder openbaart wat het onderscheid is tussen deze tijdelijke flikkeringen en die meer gegronde vreugde, welke voortvloeit uit een in het hart geschapen geestelijk beginsel; laat dan dit u voldoen, gelovige, dat zij veel verschillen in haar eigenschappen en gevolgen, aangezien die tijdelijke flikkeringen het hart van de huichelaar niet reinigen en veranderen, of hem naar het beeld van God in gedaante veranderen. Zij vernederen hem niet tot een rechte en behoorlijke zelfverfoeiing, noch doen zij hem God liefhebben om Hemzelf, of de heiligheid om haarzelf. Hij kan het voordeel en het nut der heiligheid beminnen, maar niet de voortreffelijkheid en schoonheid der heiligheid liefhebben.

Maar ik ga voort tot een

Zesde geval.

Hoe zal ik weten of mijn gebeden beantwoord worden, en of de goedertierenheden, die mij

worden bewezen, alleen de vruchten van de algemene voorzienigheid zijn, óf dat zij mij in liefde

worden geschonken als een genadig antwoord op mijn gebeden?

Deze vraag moet in tweeën worden beantwoord.

1. Of God uw gebed verhoord en uw verzoeken aangenomen heeft? Ik spreek in de beantwoording van deze vraag tot de gelovige.

- (1) Wanneer de Heere de ziel onder al haar teleurstellingen, sterkt om te wachten op hetgeen Hij zal doen, is dat een antwoord op het gebed. (Psalm 138:3) "Ten dage als ik riep, zo hebt Gij mij verhoord; (op welke wijze?) Gij hebt mij versterkt met kracht in mijn ziel. Dat was voor hem een antwoord; hij werd niet moede, maar hij werd in de plicht ondersteund; dat was een blijk, dat zijn gebed was aangenomen. De Heere stilt en bedaart soms de geest van de gelovige in het gebed, en doet hem, evenals Hanna, van voor het aangezicht des Konings komen met een opgeruimd gelaat en een vergenoegd hart; dat is een goed teken.

- (2) Als de Heere, terwijl u in het gebed zijt, Zijn aanschijn aan u doet lichten, en u kennis geeft van Zijn liefde en van uw kindschap en uw aanneming, is dat een duidelijk bewijs van aanneming, en het brengt een bewustzijn mede van Gode welbehagelijk te zijn terwijl de ziel

met vreugde en blijdschap wordt vervuld, meer dan ter tijd, als der goddelozen koorn en most vermenigvuldigd zijn.

- (3) Het is een teken van aanneming en verhoring, wanneer de Heere, al is het, dat u uw begeerte niet krijgt, uw hart onder de teleurstelling vernedert en verootmoedigt; als gij, hoe meer u bidt, des te meer wordt verootmoedigd onder uw gemis. God oefent Zijn volk door gemis, opdat zij hun behoeften ziende daardoor mogen worden vernederd, en vernederd zijnde, aanvulling zouden begeren, en dan hoort Hij de wens der nederigen. Door u te verootmoedigen bereidt Hij uw hart tot het ontvangen van de genade, die u van Hem behoeft.
- (4) Het is een teken, dat u gehoor ontvangt, wanneer uw hart werkzaam is met in de plicht des gebeds door een rusteloos aanhouden op God te wachten, zodat geen teleurstelling u tot verkeerde middelen de toevlucht zal doen nemen. Wij lezen in 1 Sam. 28, *dat God Saul had verlaten en hem niet wilde horen*. "Wel", zegt hij, "haalt mij een waarzegster, dat ik door haar de duivel vrage". Dit was een zeker teken, dat God hem geheel verworpen had. Maar gelovige, indien u naar geen ander redmiddel durft omzien, noch tot bijwegen de toevlucht durft nemen, maar volhardt om in het gebed de Heere te volgen, dan heeft God u niet verworpen; ja, dat is een teken, dat Hij u gehoord heeft. "Wijkt van mij, alle u werkers der ongerechtigheid," zegt David, ik verwerp uw weg!" Waarom? "De Heere heeft de stemme mijns geweens gehoord." Zo is het dan een teken, dat uw gebed wordt aangenomen, wanneer u in uw moeilijkheden zondige redmiddelen verwerpt en afwijst, en voortgaat uw zaak voor de Heere te brengen. Als u hem niet wilt laten gaan tenzij Hij u zegent, dat is een teken, dat Hij u die niet zal onthouden.
- (5) Het is dan ook een teken, dat gij gehoor vindt, wanneer de Heere de Geest der genade en der gebeden over u uitgiet. Wanneer vuur van de hemel neerdaalt en uw offer verbrandt, dat is een teken, dat het Gode welbehaaglijk is; wanneer uw hart, als het ware, in een vuurgloed van ijver tot God en liefde tot Christus staat, wanneer de vlam uw begeerlijkheden verbrandt en uw genade verheldert, en u na het gebed wordt aangezet tot heiligheid van hart, heiligheid in uw spreken, en heiligheid in uw gedrag. De Heere geeft nooit een hart om te zoeken, zonder voornemen om te geven.
- (6) Als u krijgt wat u hebt begeerd, en wel in die weg en door die middelen welke u had gekozen, zoals het soms gebeurt, dan behoeft u niet te twijfelen of uw gebed voorspoedig is. Maar dit leidt mij tot een andere tak van ditzelfde punt, namelijk, tot de

vraag: *hoe wij zullen weten, dat onze gebeden verhoord zijn, wanneer de dingen die wij begeerden niet vervuld zijn?*

- (1) Indien u op de Heere kunt vertrouwen en alles op hem en op Zijn wijze keuze kunt wentelen, dan is er geen vrees, dat Hij u zal teleurstellen. Indien Hij u niet op de duur geeft wat u begeert, dan zal Hij u misschien in de plaats daarvan iets geven dat even goed of beter is.
- (2) Indien de Heere uw hart vervult met een stille onderwerping aan Zijn wil en een heilige vergenoegdheid en voldoening in Zijn soeverein bestuur en Zijn beschikking, als zijnde die het best voor u; en als u dus door het geloof God prijzen en Hem verheerlijken kunt, zelfs al krijgt u uw begeerte niet; berustende op Zijn liefde, zorg en getrouwheid, wat ook de vleselijke rede daar tegen inbrengt. Dat is een bewijs, dat de Geest Gods u tot de troon heeft geleid en niet gewild heeft, dat u ledig zou heengaan. Als u niet ontmoedigd zijt, noch harde gedachten koestert van uw Meester en Zijn werk als uw liefde tot het gebed u bijblijft, niettegenstaande de weigering die u te beurt valt, maar u temeer in dat werk volhardt, en u niet in een vlaag van ontevredenheid van God durft afwenden; dat is een blijk, dat uw gebed Gode welbehaaglijk en voorspoedig is, hoewel ge u niet bewust zijt, dat juist die zaak waarom u hebt gebeden u geschonken is.

2. Ik kom nu tot het tweede deel van de vraag, namelijk: *Hoe kunnen wij weten, of wij die goedheid welke ons wordt bewezen in een gewonen weg van de voorzienigheid ontvangen, of als een antwoord op ons gebed?*

Ik antwoord:

- (1) Indien u de hand des Heeren op een meer dan gewone wijze kunt onderscheiden, kunt u er zeker van zijn, dat Hij naar uw stem heeft gehoord. Heeft Hij de zaak doen geschieden langs een weg waarin veel moeilijkheden in de weg stonden? Heeft Hij de middelen verschaft en gemakkelijk gemaakt, en die doen samenlopen en medewerken in die goedheid aan u te verwezenlijken? Is Hij u op een schielijke en verrassende wijze met Zijn goedertierenheid voorgekomen, zodat gij, evenals de Israëlieten, waart als degenen die droomden? Heeft Hij u gegeven boven hetgeen u kon bidden of denken? Ging de genade gepaard met enige opmerkelijke omstandigheden, al waren zij gering? Bij voorbeeld, het blaffen van een hond is op zichzelf maar een gering iets, nochtans was het een aanmerkelijke gebeurtenis in die grote verlossing welke God Israël gaf (Exod. 11:7.) Niet één hond zou zijn tong verroeren, als zij in de nacht met al hun goed Egypte uittrokken. Merkt u al deze dingen in de genade die u bewezen is aan, als zovele tekenen ten goede, en als zegels van de goedheid en zorg des Heeren, dan is het een teken, dat u die als een antwoord op uw gebed hebt ontvangen.
- (2) De overweging van de tijd wanneer u de goedertierenheid hebt ontvangen kan u ook behulpzaam zijn, om te weten of het in antwoord op het gebed is geschied. Bij voorbeeld: waart u toen zeer dringend en aanhoudend in het gebed, evenals Petrus uit de gevangenis werd verlost toen de gemeente was samengekomen om voor hem te bidden? Of was het een zeer geschikte en gepaste tijd in een uur van grote nood, evenals de verlossing der Joden in de dagen van koningin Esther kwam, toen het verderf onherroepelijk over hen besloten was? Kwam het te dier tijd toen uw hart tot onderwerping aan de Heere was gebracht en toen u het meest aan zulk een tijdelijke weldaad gespeend waart, evenals Izak aan Abraham werd teruggegeven toen hij zover aan dat geliefde Voorwerp gespeend was, dat hij op Gods bevel was ingewonnen hem te offeren. U kunt ook uit de uitwerkingen daarvan in uw hart weten, of de weldaden die u hebt ontvangen u in antwoord op uw gebeden zijn geschonken. Bijvoorbeeld: is het er zoverre van af, dat die weldaad brandstof voor uw begeerlijkheden is, dat zij uw liefde tot God doet ontbranden: (Psalm 116:1) "Ik heb lief,- want de Heere hoort mijn stem, mijn smekingen;" en dat gij u meer verheugt in Zijn goedertierenheid, die in de weldaad ontdekt is, dan, in de uiterlijke weldaad zelf? Waardeert u het als een grotere goedheid, dat uw gebed verhoord is, dan dat u die goedheid bewezen is? Als het ontvangen van de weldaad uw hart verwijdt met dankbaarheid, is dan ook uw hart vervuld met de verheffingen Gods? Eigenliefde kan een mens doen bidden, maar liefde tot God doet ons hem loven. Van alle plichten vloeit de dankbaarheid het meeste uit zu4 ere genade voort; zodat, als de Geest Gods u opwekt, God wegens Zijn bewezen weldaden te loven zodat zij door dankbaarheid worden gedragen, dit een teken is, dat zij op het gebed werden verkregen.
- (3) Indien het ontvangen van de weldaad u aanzet om de Heere uw geloften te betalen, en wat u hebt ontvangen, tot eer van de Gever te gebruiken, is dit een teken, dat die weldaad van God gekomen is, anders zou zij u niet aldus tot God voeren.
- (4) Als u over de tweede oorzaken heen ziet, en door het geloof Zijn soevereine hand erkent, die de tweede oorzaken naar zijn welbehagen bestuurt en beschikt, is dit een teken, dat u in het geloof hebt gebeden en overwon: "Niet door kracht, noch door geweld," zegt het geloof, "maar door de Heere der heirscharen is dit geschied."
- (5) Indien de bewezen weldaad aanmoedigt om in het gebed te volharden en u beweegt om u in alle andere gevallen tot God te wenden, u met de Psalmist doende zeggen: "Hij neigt Zijn oor tot mij, dies ik Hem, in mijn dagen zal aanroepen." (Psalm 116:2) Indien uw naarstig-

heid er door verlevendigd en uw geloof in het gebed er door versterkt is, dat is een teken, dat de Heere uw gebed heeft verhoord.

- (6) Indien de moeite en het verdriet en de strik, die anders met de weldaad hadden kunnen gepaard gaan, zijn weggenomen, zodat u die zonder smart en angst moogt genieten, is het een bewijs, dat het waarlijk een zegen is. (Spr. 10 :22) "De zegen des Heeren die maakt rijk, en Hij voegt er geen smart bij.
- (7) In één woord, als de bewezen weldaad met een blijk van liefde gepaard gaat, als de Heere u toelacht en u Zijn gunst te kennen geeft, dan blijft er geen plaats over voor twijfel, of die weldaad op en door het gebed verkregen en geheiligd is.

Zo heb ik enige gevallen opgelost, en daarmee alles wat ik heb voorgesteld ten einde gebracht. Ik wil u alleen nogmaals in de Naam des Heeren vermanen, in het gebed, voornamelijk in het verborgen en in het huisgezin, te volharden. De verbondsbeloften zijn zwanger van zegeningen en u hebt slechts nodig de troon der genade aan te looptin en om bare verlossing te pleiten. O vrienden, hebt u niet genoeg stof voor het gebed? Hebt u geen zonden te belijden, geen behoeften als stof van smeking, geen goedheden, als stof van dankzeggingen? Ik ben er zeker van, dat u reden genoeg hebt om te bidden, als u in uw binnenste, of om u heen ziet.

- O, wilt u voor de gemeente van Christus bidden, dat haar landpalen mogen worden verwijdd; dat God wel wil doen bij Sion naar Zijn welbehagen; en de muren van Jeruzalem opbouwen; dat vrede zij in hare vesting en welvaren in haar paleizen?
- Wilt gij bidden voor de overheden, dat God onze oudsten onderwijze, opdat het oordeel zich daarheen wentele als de wateren, en de gerechtigheid als een sterke beek?
- Bidt voor uw geboorteland. Bad Abraham. zo dringend voor Sodom, hoewel hij niet in haar ellende betrokken was, en zult u niet bidden voor het koninkrijk en de plaats waarin u woont, in welker voor- en tegenspoed u moet delen?
- Bidt voor de huisgenoten des geloofs. Christus, het Hoofd, bidt voor al de leden van Zijn lichaam en zult ge u daarin niet bij Hem aansluiten? De hel en de aarde zijn in woede tegen hen ontstoken, en zou u hen niet - zoveel in uw vermogen is - met uw gebeden te hulp komen?
- Bidt voor uw huisgezinnen, vrienden en burens, indien Hij hen tot een zegen moge zijn, en een zegen over hen brengen wilt. Potifars huis, ja, geheel Egypte, werd gezegend om Jozefs wil.
- Laat ik hier de gelegenheid waarnemen, u te vermanen voor de arme leraars te bidden, die arbeiden in het woord en de leer. De Apostel der Heidenen vroeg om het gebed van hen die hem hoorden. U denkt, dat de leraars voor hun gemeente moeten bidden; nu, dat is ook zo, en zij zullen rekenschap van hen moeten geven. Maar moest dit u niet verkondigen hoe nodig het is, dat de gemeenten voor de leraars bidden? Het gebed werkt mede in het uitzenden en neerzetten van leraars op plaatsen waar er geen zijn. "Bidt dan de Heere des oogstes. dat Hij arbeiders in Zijn oogst uitstote" (Matth. 9:38). God heeft veel arbeiders binnen de grenzen weggenomen en gij, in deze gemeente, hebt ook uw deel in de slag gehad. Zal dit verlies worden hersteld tot voordeel van uw ziel, dan zal het moeten geschieden door uw gebeden. O, bidt om een geestelijke huisbezorger, om het brood des levens onder u uit te delen. Gelijk het gebed de hand heeft in het planten van een evangeliebediening, zo ook in de voorspoed der bediening. Daarom vermaant de Apostel de Kolossenzen te bidden, *dat hun de deur des woords mocht worden geopend om te spreken de verborgenheid van Christus, in betoning des Geestes en der kracht.*

Misschien zult u zeggen: O, mocht ik onder een krachtige en onderzoekende bediening opgaan!

Maar laat mij u zeggen, dat een biddeloze gemeente een levenloze bedienaar des woords kan veroorzaken. Mogelijk ziet u de zwakheden van de leraar, maar wanneer worstelt u in de

gebede, dat de Heere hem moge versterken en bekwamen? Als u niet voor hem bidt, verslapt u zijn handen. Als u voor hem bidt, kunt u hem behulpzaam zijn in het prediken; als u niet voor hem bidt kunt u hem tegenstaan.

Wat mij betreft, vrienden, ik wens voor u allen te bidden, en als ik niets anders had te doen, dan voor uw zaligheid te bidden, zou de liefde welke ik uw ziel behoor toe te dragen mij doen verlangen naar een hart, om steeds voor u aan de Troon der genade werkzaam te zijn. Maar ik hoop, dat ik u niet behoef te vertellen, hoezeer ik in mijn verlatenheid de hulp uwer gebeden nodig heb. God weet, hoeveel werk mij mijn boze hart en het werk mijner eigen zaligheid geeft, al had ik mij over niets anders te bekommeren. De Heere vergeve het u, als ge zo onbarmhartig zoudt zijn over uw eigen ziel, of over de mijne, dat u zou verzuimen voor mij te bidden.

Maar ik keer weder terug tot de zaak waarmee ik wenste te sluiten, namelijk, u op nieuw te vermanen, dat u deze plicht aanvat van in het verborgen en in uw huisgezin te bidden.

Als ik zoveel op u vermag, dat u er deze avond met begint en in het eenzaam en huiselijk gebed volhardt, dat zou mijn handen in mijn arbeid onder u sterken. Maar indien deze beweeggrond u te zwak is, overdenkt dan:

- dat alle schepselen Gods u tot deze plicht roepen; zij zijn alle van nature afhankelijk van God tot hun onderhoud.
- Al de redelijke vermogens, die God in u heeft geplant, roepen u tot deze plicht des gebeds.
- Alle geboden in de Bijbel roepen u tot het gebed, dat Hij u bekrachtige om Zijn wil te doen.
- Alle beloften van het Evangelie roepen u toe, dat u moet bidden, opdat u de gezegende vervulling derzelve moogt inoogsten.
- Al de bedreigingen der wet roepen u tot het gebed opdat u de toorn; die daarin wordt aangekondigd moogt ontvlieden.
- Al Gods voorzienigheden roepen u tot bidden, opdat u er een recht gebruik van moogt maken.
- Al uw noden en behoeften roepen u tot bidden, opdat zij mogen vervuld worden.
- Al uw zegeningen roepen u tot bidden, opdat u God de schatting van lof moogt toebrengen.
- Al uw zonden roepen u tot bidden, opdat u God om vergeving en ontferming zou smeken.
- Alle verzoeken des duivels roepen u tot het gebed; hoe meer hij u verzoekt het gebed in te houden. Hoe meer u nodig hebt te bidden.
- Al uw geloften en verbintenissen, hetzij in de doop of op andere wijze, roepen u tot bidden, opdat u niet als een meinedige rebel moogt worden veroordeeld.
- Alle betrekkingen in welke God tot u staat roepen u tot het gebed: Is Hij dan een Vader, waar is Zijn ere? Is Hij een Heere, waar is Zijn vrees?
- Al de namen Gods roepen u tot bidden, opdat u hem moogt eren in alles, waardoor Hij zich bekend maakt.
- Alle eigenschappen Gods roepen u tot bidden; Zijn oneindige rechtvaardigheid, barmhartigheid, lankmoedigheid, almacht, alwetendheid, alomtegenwoordigheid, eeuwigheid, algenoegzaamheid, zij zijn alle krachtige beweegredenen tot het gebed.
- Al de Personen der Godheid roepen u tot het gebed, opdat u de Vader in de Zoon moogt verheerlijken door de Heilige Geest.
- Al de barmhartigheden en ontfermingen des Vaders, in Zijn Zoon te geven tot verlossing, roepen u toe, dat u moet bidden, opdat u Zijn genade niet moogt verachten.
- Al het bloed en de ingewanden des Zoons roepen u tot bidden, opdat u het bloed des eeuwige verbonds niet moogt vertreden, dat gestort is om u deze vrijheid, van door hem tot God te komen, te verwerven.

- Al de genaden, invloeden, en werkingen des Heilige Geestes roepen u tot het gebed, want Hij biedt aan, u in al uw zwakheden te hulp te komen, en zegt: Legt al wat u ontbreekt en al uw zwakheden op Mij, Ik zal u levend maken en versterken.
- Alle ellenden van dit leven roepen u tot bidden, opdat u niet beide hier en hiernamaals ellendig moogt zijn.
- Al de vreugden des hemels roepen u tot het gebed, opdat u die de ganse eeuwigheid door moogt bezitten.
- Al de pijnen der hel roepen u tot bidden, opdat u niet eeuwig in het vuur van Gods toorn zult worden gepijnigd.

Ik ben het dan niet alleen, maar deze alle roepen u tot het gebed; en ik roep en vermaan u in de Naam des Heeren, door al deze dingen, tot de plicht des gebeds in het verborgen en in uw huisgezin, met de betuiging, dat gij, als deze roeping niets op u vermag, met heidenen en barbaren op een lijn gesteld, en in de poel, die brandt van vuur en sulfer, zult worden geworpen. "Stort uw grimmigheid uit over de heidenen, die u niet kennen, en over de geslachten, die uw Naam niet aanroepen.

- Nu, ik roep hemel en aarde heden tot getuigen tegen u op, dat ik deze plicht voor u heb neergelegd.
- Ik neem een ieder uwer tot getuige tegen uzelf, en tegen elkander.
- Ik neem de balken en de steen van dit huis tot getuigen tegen u.
- Ik neem al de preken, die ik over deze tekst heb gepreekt, als getuigen tegen u, indien u van deze dag af en voortaan het gebed in het verborgen en in uw huisgezin veronachtzaamt.
- En ik neem uw consciëntie tot getuige, dat u geen onwetendheid kunt voorwenden, maar dat God rechtvaardig en ik vrij van uw bloed zal zijn, als u eeuwig zult verloren gaan, omdat u God niet hebt aangeropen.

En zo zeker als ik dit heilig Boek in mijn hand heb, u zult Zijn wrake niet ontkomen, als u niet door het gebed tot hem wederkeert. O, om Jezus' wil, Wiens bloed tot u van barmhartigheid spreekt, laat Zijn bloed niet tevergeefs gestort zijn wegens uw weigeren, om aan Zijn deur om genade te smeken. O, smaakt en ziet, dat de Heere goed is.

Ik verklaar u in de Naam van de getrouw en waarachtige Getuige, dat het u, als u de besturingen opvolgt die ik u heb gegeven, in de tijd nooit zal berouwen, ja, dat u tot in alle eeuwigheid zult volharden in lof en dank, *als u nu volhardt in het gebed.*